

ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁGI JELENTÉS

Az önök bizalmából tavaly óta töltöm be az eb.-elnöki posztot. Nem könnyű időszakban kaptam e megtisztelő megbízást. Készülve a jelentésre, átolvastam elődöm, az eb. munkájában mint tag, ma is aktívan részt vevő *dr. Ébly György* beszámolóit. Ebben szinte valamennyi gondolat megtalálható, amely elmúlt évi munkánkat meghatározta, és amelyeket ma én is kötelességemnek érzem önöknek elmondani.

A főtitkári beszámolóból hallhatták, melyek is voltak egyesületünk számára az elmúlt év főbb tennivalói. Tevékenységünket meghatározta az a közeg, amelyben élünk:

- beindult és egyre dinamikusabban folyik az ország demokratizálása;
- ennek eredményeképp egyre jelentősebb szerephez jutnak az állampolgárok önálló szerveződései;
- egyre kevesebb e szerveződések központi befolyásolása és fokozódik az igény véleményük figyelembevételére, támogatásuk megnyerésére;
- növekszik a társadalom érzékenysége a környezet védelme iránt.

Ezen tendenciák nagymértékben javították az elmúlt időszakban egyesületünk helyzetét, hiszen mint nagy múltú egyesület, sok olyan értéket halmozott fel, amelyek az előbbieken vázolt helyzetben jól hasznosíthatók. Természetesen ugyanezek a körülmények nehezítették is munkánkat, növelték a konfliktusokat, hiszen az új igények, törekvések soha nem érvényesülhetnek összeütöztetések nélkül. Voltak körülmények, amelyek viszont az egyesületi munkát egyértelműen nehezítették:

- megnőtt és tovább nő a szakmán belül a különböző csoportok közötti jövedelemkülönbség;
- romlik az ország gazdasági helyzete, növekszik a szegénység;
- ezzel erősödik a nyomás a rendelkezésre álló erőforrások, benne az erdő egyre intenzívebb kihasználására, és nő a félelem, hogy ez a fokozott kihasználás esetleg a jövőt veszélyezteti;
- a mai tulajdonviszonyokban rejlő, országos rendszerbeli gondok felismerése beindította a tulajdonkérdések vitáját egyesületünkben is.

Azt hisszük, ezek azok az okok, amelyek meghatározták az egyesület belső és külső vitáit. E viták konfliktushelyzetet jeleztek. Ezt a konfliktushelyzetet egyesületünk — a tagság hagyományos ragaszkodásával — jól kezelte és minden remény megvan arra, hogy a jövőben is így legyen. Még ha hallani lehet is néha olyan híreket, hogy néhol az OEE-től független egyesület létrehozásának tervét fontolgatták, ezeket a gondolatokat szerencsére legyőzte az egyesülethez való hűség.

Ilyen következtetéseket kell levonnunk eddigi vitáinkból:

- az OEE-nek továbbra is feladata, hogy a szakmai közvélemény szószólója legyen;
- az OEE vezető tisztségviselői törekedjenek arra, hogy a közös vélemények minél kiérleltebb formában — belső viták után, a szakosztályok véleményének figyelembevételével kerüljenek rögzítésre;
- az elnökségi, a választmányi állásfoglalások alapos előkészítéssel, úgy szülessenek, hogy azokat a jelenlevők már pontosan rögzítve fogadhassák el;

- törekedni kell arra, hogy a szakmai konfliktusok jelentős része a helyi csoportok szintjén kezelődjék;
- ne általában mondjuk azt, hogy kirabolják az erdőt — hangzott el egy választmányi ülésen —, hanem abban a helyi csoportban tisztázzák ezt, ahol a tagságnak valóban ez a véleménye. Ott kell elsősorban elérni a változást, hisz tagjaink kezében sok eszköz van;
- növelni kell a helyi csoportok szerepét. Elsősorban a helyi csoportokon keresztül élje meg a tagság egyesületi hovatartozását. Folyamatosan vizsgálja kell nyúlni az ezzel kapcsolatos régi (1948 előtti) tapasztalatokhoz;
- szorgalmazni kell a területi szerveződést a vállalati, intézményi szerveződés helyett.

Az ellenőrző bizottság egyik fő feladata az egyesület gazdasági ügyeinek ellenőrzése. 1988-ban kevés gondunk volt ezen a területen. Egyéni tagdíjakból 1344 eFt, jogi tagvállalataink befizetéséből 1620 eFt volt a bevételünk, a rendezvények, tanfolyamok, szerződéses munkák, devizagazdálkodásos utaztatások (1504+15+86+124) 1729 eFt, a működtetéshez felhasználható bevételhez juttatták egyesületünket. Ezen utóbbi összeg alapvetően a társadalmi vezetés, a titkárság és néhány lelkes tagtársunk munkájának eredménye. E bevételekből a helyi csoportok 185 eFt-ot, a titkárság működtetésére 2376 eFt-ot, utaztatásra 316 eFt-ot fordítottunk. Egyesületi költség terhére 7 tagtársunk 9 utazáson vett részt. Az Erdő megjelentetésére 1673 eFt-ot költöttünk. Ez az összeg 370 eFt-tal kevesebb, mint az egyéni tagdíjakból befolyó pénz. A tavalyi év egyensúlyát a külföldiek utaztatásának jelentős eredménye biztosította és ez tette lehetővé, hogy az év végén 145 eFt pénzmaradvány keletkezzen.

1989-ben a helyzet az előző évinél lényegesen rosszabb. A közteher növekedése, Az Erdő megjelentetésének többletköltségei, de főként a beutazó csoportok és tanfolyamok által biztosított többletbevétel elmaradása azt vetíti előre, hogy 1988. évi szintű jogi tagvállalati befizetések mellett, az év végi zárómérlegben akár 1700 eFt is lehet a hiány. Az 1989. május 9-i választmányt tájékoztattuk a helyzetről. A jelenlevők hozzászólásai alapján remény mutatkozik, hogy jogi tagjaink növelni fogják befizetésüket és ezzel el tudjuk kerülni a nagymérvű hiányt.

E helyről is kérem azokat, akik mai gondunkban segíteni tudnak, tegyék meg. Biztosíthatom önöket, hogy a társadalmi vezetés és a titkárság takarékosan gazdálkodik, csak olyan dolgokra költ, amelyek feltétlen szükségesek. Csökkentésre kerültek pl. a külföldi utak. Ezekről a május 9-i választmányi ülés tájékoztatást kapott. Ezek az intézkedések azonban önmagukban nem fognak elegendő eredményt hozni. Elkerülhetetlennek látja az eb., hogy — mint ahogy ezt már korábbi jelentésekben is jeleztük — Az Erdő megjelentetését más alapokra helyezzük.

Bár jelentésünkben főként gondokról számoltunk be, jelenthetem önöknek, hogy:

- az egyesület elmúlt évi működése megfelelt az alapszabályokban rögzített céloknak és előírásoknak;
- feladatát jobban teljesítette, mint néhány olyan időszakban, amikor látványosan semmi gond nem volt. Jelentős belső és főként külső viták voltak, ezekből az egyesület jövőjére nézve azonban károk nem származtak;
- az egyesület pénz- és vagyongazdálkodása 1988-ban az előírtaknak megfelelő, de 1989. évi pénzügyi egyensúlya nem biztosított;
- az egyesületi fegyelem jó.

FELHÍVÁS

valamennyi erdészhez és az erdő munkásaihoz

Mint a Mátrafüredi Erdészeti Szakközépiskola és Szakmunkásképző Iskola igazgatója felhívással fordulok az Országos Erdészeti Egyesület tagjaihoz, tisztségviselőihez és vezetőségéhez.

Indítványozom, hogy az erdő és a fa kultuszának ápolását és a felnövekvő erdész-nemzedékek nevelését célul kitűzve közös erővel építsük fel az erdők és a fák panteonját, szimbolikus házát.

A panteon, melynek tervezését Makovecz Imre neves építész vállalta el — kőből és fából épülne.

Az építéshez lehetőségei szerint bárki hozzájárulhat ötlettel, tervvázlattal, az erdő és a fa misztikumával kapcsolatos tanulmánnyal, esetleg építőanyaggal. Szívesen vennénk, ha bárki, legyen magánszemély vagy erdészeti, illetve természetvédő közönség tagja, nevének, szolgálati helyének bevéssével faragott gerendát küldene az építkezéshez. A gerendákra, vagy más építő faanyagra 1990. december 31-ig várhatunk. Az építkezésre öt évet szánunk.

A felavatás legyen egyben az öt év múlva esedékes vándorgyűlés ünnepi eseménye.

Ha felépül az erdők és fák háza, örökórával is hozzájárulhat minden erdész, erdei munkás és tanuló az erdő és a fa kultuszának ápolásához. Az erdészek nagy családja által önként vállalt diszörtség tehetné élővé e kultusz ápolását.

Az erdők és fák panteonja mellett e célból az örök számára külön ház épülne. Bárki az országból vagy határainkon túlról, aki az erdőt, természetet szolgálja, kapjon itt egyszerű szállást és módot az őrzés feladatára történő felkészülésre. Az erdők és fák panteonja fogadja be az erdészettörténet érdemeseinek emlékét megörökítő alkotásokat vagy azok másolatait, illetve emléktáblákat és fogadja be az erdő és a fa hazai és külföldi kultikus tárgyait, szimbólumait.

E ház építéséhez és fenntartásához az egész erdész-társadalom támogatása szükséges. Az építés közvetlen feladatát vállalja fel az erdész hivatásra készülő tanulóifjúság, kivált az építés helyszínéül ez alkalomból javasolt helyen működő Mátrafüredi Erdészeti Szakközép- és Szakmunkásképző Iskola ifjúsága.

Kérem a tisztelt Közgyűlést, amennyiben indítványommal egyetért, bízva meg az Országos Erdészeti Egyesület elnökségét, illetve a mátrafüredi helyi csoportot a szimbolikus ház építése és működtetése feletti védnökség ellátásának feladatával. Szombathely, 1989. aug. 12.

Üdv az erdésznek!

Simon László erdőmérnök-tanár
a Mátrafüredi Erdészeti Szakközépiskola és
Szakmunkásképző Iskola igazgatója

Štefan Korpel: PRALESY SLOVENSKA. (Bratislava 1989, Kés 49,—)
Szlovákia őserdei

Szlovákia 74 természetvédelmi területén az őseredeti tölgyesek, bükkös tölgyesek, tölgyes bükkösök, bükkösök, jegenyefenyves bükkösök, lucos, bükkös jegenyefenyvesek és lucosok faállományát viszonylag még legjobban megőrzött részeiből 82, egyenként 0,5 ha-nyi állandó kísérleti területen, öt-, illetve tízévenként egységes módszer szerinti vizsgálatokat végeznek. Az eddigi 25 év munkájának eredményeit közli Prof. Ing. Štefan Priesol Dr. Sc. által összeállított és a Szlovák Akadémia által kiadott mű.

A vizsgálatok szerint a klimaxtársulásokból álló őserdők ciklikusan fejlődnek és ebben három alapvető fejlődési szakasz követi egymást: serdülő, csúcs és széteső. A ciklus hossza felvéstől és társulástól függ, alacsonyabb részeken általában 230—250, magasabbakon 350—400 év körüli. A 25 éves munka máris sok érdekes megállapítást tesz lehetővé. Ezek számunkra is rendkívül értékesek, már csak azért is, mert például a tölgyes őserdőparcellák szinte rátapadnak a magyar határra és a bükkösök sincsenek messze. A tartalmat illetően, német nyelvű összefoglalás igazít el, de szlovák szótár segítségével sok részlet is megközelíthető, kiolvasható a szemléletes rajzbrábkából és bőséges táblázatokból.

Jérôme René